

steren for offentlige Arbejder, og det har medført, at man i de forskellige Love ser forskellige Ministre nævnt. Man har nu foreslaaet, at der overalt skal staa „Ministeren“. Min Opfattelse er, at det er mindre heldigt at sige „Ministeren“, idet „Ministerne“ ikke er noget Begreb i dansk Statsret; jeg mener, der burde staa: „den Minister, under hvem Postvæsenet sorterer“, men det er et Spørgsmaal, jeg vil henstille til det kommende Udvalgs Overvejelse.

Jeg kommer saa til § 2 i Lovforslaget, der lyder saaledes: „Indenrigsministeren bemyndiges til efter nærværende Lovs Stadfæstelse at lade Postloven af 5. April 1888 ændre, saaledes som Lov Nr. 136 af 10. December 1896, Lov Nr. 98 af 23. Maj 1902, Lov Nr. 176 af 2. August 1907, Lov Nr. 154 af 12. Juni 1908 samt nærværende Lov medføre det, optrykke og bekendtgøre som „Postlov“. Jeg vil tillade mig at anbefale, at man forlader denne Metode; thi der viser sig at være en Række Ulemper ved den. Jeg behøver kun at tage den nugældende Postlov i den Skikkelse, hvori den sælges af Postvæsenet. Der ville De f. Eks. i § 1 finde en Beføjelse for Indenrigsministeren og i samme Lovs § 12 en Beføjelse for Ministeren for offentlige Arbejder. Saadant noget fremkommer, naar man sammenflikker en Lov af forskellige, paa forskellige Tidspunkter vedtagne Love. Ogsaa i andre Henseender maa jeg finde Fremgangsmaaden mindre heldig. F. Eks. er denne Lov, som er offentliggjort for Befolkningen i Lovtiden i 1902, paraferet af Ingerslev, som var død mange Aar før den Tid, og i Loven, som altsaa er offentliggjort i 1902, staaer der, at den træder i Kraft den 1. Oktober 1888. Det er ogsaa en Følge af at sammenflikke to Love, hvoraf der i den ene staaer, at den skal træde i Kraft 1. Oktober 1888, medens den anden træder i Kraft 1902. I dette Tilfælde har man valgt at beholde den første Dato. Det havde været rigtigere at tage den sidste. Statsbanerne have da ogsaa ved en saadan Lovkonstruktion valgt det modsatte Princip. Jeg tænker paa Lov Nr. 167 i Lovtiden for 1908, Lov om Statsbanernes Ordning, hvori Lov Nr. 81 af 15. Maj 1903 er optrykt, saaledes som den er ændret ved Lov af 27. Maj 1908. I denne Lovs § 35 staaer der, at Loven træder i Kraft den 1. Oktober 1903, medens en stor Del af dens Bestemmelser i Virkeligheden var traadt i Kraft paa et tidligere Tidspunkt, og det medfører ved Fortolkning af Loven en hel Række Vanskeligheder. I § 9 staaer der:

„de hidtil gældende Regler“; der er dog kun Tale om Regler, der gjaldt indtil 1903, men ikke om Regler, som gælde mellem 1903 og 1908. Det er derfor et meget vildledende Udtryk i en Lov, der angiver sig som trædende i Kraft 1908. I § 20 staaer der: „De før denne Lovs Ikrafttræden ansatte Pakmestre“. Her gælder det samme; det skal forstaaes som de Pakmestre, der vare ansatte før 1903. Alt dette har stor Betydning ved Lovens Benyttelse i Praksis. Et andet Eksempel skal jeg tage fra Pensionsloven for Postvæsenet. Der er ligeledes den Ejendommelighed, at den er dateret 1900, medens de Bestemmelser, der ere optagne deri, delvis ere vedtagne ved en Lov af 9. Marts 1906. Denne Lov fremtræder for Befolkningen paraferet af L. Bramsen og ligeledes underskrevet af Christian IX, skønt Bramsen paa Offentliggørelsens Tidspunkt for flere Aar siden var afgaaet som Minister, og Christian IX var afgaaet ved Døden.

Naar man overlader til Administrationen saaledes at sammensætte Loven af forskellige Stykker, der ere vedtagne af Rigsdagen, kan det desuden medføre ligefremme Fejl. Saaledes staaer der i fornævnte Lov af 9. Marts 1906 § 3: „I øvrigt gælde for Landpostbudes Pensionering Reglerne i nærværende Lovs § 2, 3die Stykke“. Ser man efter, hvad der staaer i § 2, 3die Stykke, finder man intet om dette Emne, det staaer i Lovens § 2, 4de Stykke. Sagen er den, at ved Sammenflikningen er der sket det uheldige, at § 2 er bleven delt i 4 Stykker, medens den kun skulde have været delt i 3 Stykker. Der er altsaa meget væsentlige Mangler ved denne Metode for Loves Kodifikation, og jeg tror, at jeg tør anbefale det kommende Udvalg at undersøge dette nærmere. Jeg anser det for ønskeligt, at vi faa en kodificeret Postlov, men Kodifikationen bør foretages ved Rigsdagens umiddelbare Medvirkning. I øvrigt skal jeg i det hele tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Mortensen: Vi ville formentlig let kunne blive enige om det heldige i at faa de forskellige Bestemmelser, man har for Postbefordring, samlet i en Lov, saa at man paa eet Sted kan søge de fornødne Oplysninger i saa Henseende. Ligeledes vil det sikkert vække almindeligt Bifald, at man faar indført den indenrigske Inkasso, som man nu har haft i Forbindelse med Udlandet siden 1906. Det vil være af meget stor Betydning, og der kan ikke